

Anonimizált változat

Fordítás

C-219/20 – 1

C-219/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. május 26.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Landesverwaltungsgericht Steiermark (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. május 12.

Felperes:

LM

Alperes hatóság:

Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

[omissis]

Előzetes döntéshozatal

iránti

kérelem

az EUMSZ 267. cikk alapján

Az alapeljárásban részt vevő felek [omissis]

a) felperes: LM,

[omissis] SK-91304 Kostolná-Záriečie

[omissis]

b) alperes hatóság: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld
(hartberg-fürstenfeldi elsőfokú közigazgatási hatóság, Ausztria),

[omissis] 8230 Hartberg

[omissis] [eredeti 2. o.]

c) az eljárásban részt vesz: Österreichische Gesundheitskasse (osztrák
egészségbiztosítási pénztár, Ausztria)

Kompetenzzentrum LSDB (a bér- és szociális dömping elleni küzdelemért felelős
szakértői központ, Ausztria)

[omissis] 1100 Bécs

[omissis]

A Landesverwaltungsgericht Steiermark (stájerországi regionális közigazgatási
bíróház, Ausztria) LM-nek a hartberg-fürstenfeldi elsőfokú közigazgatási hatóság
2020. február 20-án kézbesített, 2019. március 12-i szabálysértési határozata ellen
benyújtott kereseteivel [omissis] kapcsolatos eljárásban [omissis] a következő

HATÁROZATOT

hozta:

I. Az EUMSZ 267. cikk alapján döntéshozatal céljából a következő kérdést
terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

**1. Úgy kell-e értelmezni az EJEE 6. cikkét, az Alapjogi Charta
41. cikkének (1) bekezdését és 47. cikkének második bekezdését, hogy e
rendelkezésekkel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a
szabálysértési eljárásban kötelező jelleggel öt éves elévülési időt ír elő a
gondatlanságból elkövetett jogsértések esetében?**

II. [omissis] [Eljárási formulák] [eredeti 3. o.]

Indokolás

I.

A tényállás ismertetése és az eljárás menete:

2016. június 19-én körülbelül 9 óra 50 perckor a Finanzpolizei (pénzügyőrség,
Ausztria) vizsgálati szerve ellenőrzést végzett Wagerbergben (8271) [omissis].
Ennek során megállapították, hogy négy személy csempék lerakását végezte.

A szóban forgó személyek esetében a Kostolná-Záriečie-ben (91304) [omissis]
székhellyel rendelkező szlovák vállalkozás, a GVAS s.r.o. kiküldött

munkavállalóiról van szó. A GVAS s.r.o. törvényes képviselője az ellenőrzés időpontjában LM volt.

LM-mel szemben a Wiener Gebietskrankenkasse (bécsi területi egészségbiztosítási pénztár, Ausztria) büntető feljelentése alapján az AVRAG (a munkaszerződésekre vonatkozó szabályozás kiigazításáról szóló törvény) 7i. §-ának (5) bekezdése szerinti közigazgatási szabálysértés miatt a hartberg-fürstenfeldi elsőfokú közigazgatási hatóság az AVRAG 7i. §-a (5) bekezdésének a BGBl. I., 152/2015. sz. szerinti változata alapján 6600 euró összbüntetést (bírság, költségek) szabott ki. Konkrétan azt rótták a felperes terhére, hogy a Kostolná-Zárieceiben (91304) székhellyel rendelkező GVAS s.r.o. cég felelős személyeként öt terheli a felelősség azért, hogy 2016. július 11-től 2016. július 21-ig anélkül foglalkoztatták a fent említett négy személyt, hogy az adott besorolási kritériumok figyelembevételével megfizették volna az e személyeket megillető díjazást. Mind a négy munkavállaló csempéket rakott le, és fugázási munkákat végzett. Az 1. és a 2. személy vonatkozásában 103,80 euró, illetve 11,21% volt az alulfizetés, és ezért személyenként 2000 euró pénzbírságot szabtak ki (a pénzbírság helyébe lépő egy napi szabadságvesztés). A 3. és 4. személy vonatkozásában 77,65 euró, illetve 9,07% volt az alulfizetés, amiért LM-mel szemben e két szabálysértésért személyenként 1000 euró pénzbírságot, illetve 16 Dni (sic!) [napi, helyesen valószínűleg: 16 órányi] szabadságvesztést szabott ki.

A pénzügyőrség 2016. június 19-én hajtotta végre az ellenőrzést. A hartberg-fürstenfeldi elsőfokú közigazgatási hatóság szabálysértési határozatát csak 2020. február 20-án kézbesítették. [eredeti 4. o.]

A tényállásban ismertetett alapügyben a felperes esetében egy szlovák társaság felelős személyéről van szó, akivel szemben az AVRAG szerinti négy szabálysértés gyanúja miatt folyamatban lévő szabálysértési eljárásban pénzbírságokat és a pénzbírságok helyébe lépő szabadságvesztés-büntetéseket szabtak ki 6600 euró összegben (bírság, költségek, készkiadások), illetve a pénzbírság meg nem fizetése esetén az első két szabálysértésért – szabálysértésenként – a pénzbírság helyébe lépő egy napi/9 Dni (sic!) szabadságvesztést, illetve a harmadik és negyedik szabálysértésért a pénzbírság helyébe lépő 16 Dni (sic!) szabadságvesztést. Az AVRAG 7i. §-ának (7) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazandó a Landesverwaltungsgericht Steiermark (stájerországi regionális közigazgatási bíróság, Ausztria) előtti jelen eljárásban.

A felrótt cselekmények esetében gondatlanságból elkövetett jogsértésekről és szabálysértési jogról van szó.

E kiszabott büntetéssel szemben határidőn belül keresetindításra került sor.

Következésképpen az AVRAG 7i. §-a (7) bekezdésében foglalt rendelkezésnek a BGBl. I., 152/2015. sz. szerinti változata, amely szerint a büntethetőség elévülési

ideje öt év, alkalmazandó a Landesverwaltungsgericht Steiermark (stájerországi regionális közigazgatási bíróság) előtti jelen eljárásban.

II.

A vonatkozó jogi szabályozás a következő:

Az uniós jogi rendelkezések:

Az EJEE 6. cikkének szövege a következő:

Tisztességes tárgyaláshoz való jog

(1) Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és **ésszerű időn belül** tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy **[eredeti 5. o.]** demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

(2) Minden bűncselekménnyel gyanúsított személyt mindaddig ártatlannak kell vélelmezni, amíg bűnösségét a törvénynek megfelelően meg nem állapították.

(3) Minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van – legalább – arra, hogy

- a) a legrövidebb időn belül tájékoztassák olyan nyelven, amelyet megért, és a legrészletesebb módon az ellene felhozott vád természetéről és indokairól;
- b) rendelkezék a védekezésének előkészítéséhez szükséges idővel és eszközökkel;
- c) személyesen, vagy az általa választott védő segítségével védekezhessék, és ha nem állnak rendelkezésre eszközök védő díjazására, amennyiben az igazságszolgáltatás érdekei ezt követelik meg, hivatalból és ingyenesen rendeljenek ki számára ügyvédet;
- d) kérdéseket intézzen vagy intéztessen a vád tanúihoz és kieszközölhesse, a mentő tanúk megidézését és kihallgatását ugyanolyan feltételek mellett, mint ahogy a vád tanúit megidézik, illetve kihallgatják;

- e) ingyenes tolmács álljon rendelkezésére, ha nem érti vagy nem beszéli a tárgyaláson használt nyelvet.

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (2000/C 364/01) 41. cikke értelmében:

A megfelelő ügyintézéshez való jog

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és **észszerű határidőn belül** intézzék.

(2) Ez a jog magában foglalja: mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák; mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó iratokba a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett betekintsen; az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják. **[eredeti 6. o.]**

(3) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az Unió a tagállamok jogában foglalt közös általános elvek alapján megtérítse számára az intézményei és alkalmazottai által feladatuk teljesítése során neki okozott károkat.

(4) Mindenkinek lehetősége van arra, hogy a Szerződések nyelveinek valamelyikén írásban forduljon az Unió intézményeihez, és ugyanazon a nyelven kapjon választ.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (2000/C 364/01) 47. cikkének második bekezdése értelmében:

A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog

[...]

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és **észszerű időn belül** tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybeviteléhez.

A nemzeti jogi rendelkezések:

Az AVRAG 7i. §-a BGBl. I., 459/1993. sz. szerinti változatának a BGBl. I., 152/2015. sz. szerint módosított változata értelmében:

Büntető rendelkezések

7i. § (1) Aki a 7d. § (1) bekezdését vagy a 7f. § (1) bekezdésének 3. pontját megsértve nem küldi meg a szükséges dokumentumokat, közigazgatási szabálysértést követ el, és a körzeti közigazgatási hatóság által kiszabott, munkavállalónként 500 eurótól 5000 euróig terjedő pénzbírsággal, ismételt

szabálysértés esetén 1000 eurótól 10 000 euróig terjedő pénzbírsággal büntethető. Ugyanígy büntethető az is, aki a 7g. § (2) bekezdését vagy a 7h. § (2) bekezdését megsértve nem küldi meg a dokumentumokat.

(2) Aki a 7f. § (1) bekezdését megsértve a telephelyekre, üzemekbe és külső munkaterületekre vagy munkahelyekre, valamint a munkavállalók tartózkodására szolgáló helyiségekbe való belépést és ehhez kapcsolódóan az utakon való közlekedést vagy az információszolgáltatást megtagadja, vagy az ellenőrzést egyébként megnehezíti vagy akadályozza, közigazgatási szabálysértést követ el, és a [eredeti 7. o.] körzeti közigazgatási hatóság által kiszabott, 1000 eurótól 10 000 euróig terjedő pénzbírsággal, ismételt szabálysértés esetén 2000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal büntethető.

(2a) Aki a 7b. § (5) bekezdése és a 7d. § szerinti dokumentumokba való betekintést megtagadja, közigazgatási szabálysértést követ el, és a körzeti közigazgatási hatóság által kiszabott, munkavállalónként 1000 eurótól 10 000 euróig terjedő pénzbírsággal, ismételt szabálysértés esetén 2000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal büntethető.

(3) A (2a) bekezdés szerint büntethető az is, aki munkáltatóként a 7g. § (2) bekezdését megsértve megtagadja a dokumentumokba való betekintést.

(4) Aki

1. a 7. §, a 7a. § (1) bekezdése vagy a 7b. § (1) és (9) bekezdése szerinti munkáltatóként a 7d. cikket megsértve nem teszi elérhetővé a bérezési dokumentumokat, vagy
2. a munkavállalók határokon átnyúló rendelkezésre bocsátása esetén a munkavállalókat rendelkezésre bocsátó munkáltatóként a 7d. § (2) bekezdését megsértve nem bocsátja a bérezési dokumentumokat igazolható módon a foglalkoztató rendelkezésére, vagy
3. a munkavállalók határokon átnyúló rendelkezésre bocsátása esetén foglalkoztatóként a 7d. § (2) bekezdését megsértve nem őrzi meg a bérezési dokumentumokat,

közigazgatási szabálysértést követ el, és a körzeti közigazgatási hatóság által kiszabott, munkavállalónként 1000 eurótól 10 000 euróig terjedő pénzbírsággal, ismételt esetben 2000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal, több mint három munkavállaló érintettsége esetén munkavállalónként 2000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal, ismételt szabálysértés esetén 4000 eurótól 50 000 euróig terjedő pénzbírsággal büntethető.

(5) Aki munkáltatóként anélkül foglalkoztat vagy foglalkoztatott munkavállalót, hogy az adott besorolási kritériumok figyelembevételével – az ASVG 49. §-ának (3) bekezdésében megjelölt díjelemek kivételével – megfizetné részére legalább az öt törvény, rendelet vagy kollektív szerződés

szerint megillető díjazást, közigazgatási szabálysértést követ el, és a körzeti közigazgatási hatóság által kiszabott pénzbírsággal büntethető. Olyan alulfizetések esetében, amelyek folyamatosan több bérfizetési időszakot érintenek, egyetlen közigazgatási szabálysértés áll fenn. Az üzemi megállapodáson vagy munkaszerződésen alapuló túlfizetéseket a törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján fizetendő díjelemek esetében be kell számítani az adott bérfizetési időszakban fennálló esetleges alulfizetésbe. A [eredeti 8. o.] 7g. § (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában megjelölt munkavállalók részére fizetendő rendkívüli díjazás tekintetében csak akkor áll fenn az első mondat szerinti közigazgatási szabálysértés, ha a munkáltató a rendkívüli díjazást legkésőbb az adott naptári év december 31. napjáig nem vagy nem teljeskörűen fizeti meg. Amennyiben az alulfizetés legfeljebb három munkavállalót érint, a pénzbírság munkavállalónként 1000 eurótól 10 000 euróig, ismételt szabálysértés esetén 2000 eurótól 20 000 euróig terjed, több mint három munkavállaló érintettsége esetén a pénzbírság munkavállalónként 2000 eurótól 20 000 euróig, ismételt szabálysértés esetén 4000 eurótól 50 000 euróig terjed.

(5a) Az (5) bekezdés szerinti büntetethetőség nem áll fenn, ha a munkáltató a 7f–7h. § szerinti illetékes intézmény határozathozatala előtt a ténylegesen kifizetett és a munkavállalót az osztrák jogszabályok szerint megillető díjazás közötti különbözetet igazolható módon megfizeti.

(6) Amennyiben a körzeti közigazgatási hatóság megállapítja, hogy

1. a munkáltató a ténylegesen kifizetett és a munkavállalót az osztrák jogszabályok szerint megillető díjazás közötti különbözetet a hatóság által megállapítandó határidőn belül igazolható módon megfizette a munkavállaló részére, és

2. az (5) bekezdés 1. pontja szerint irányadó díjazás kifizetésének alulteljesítése az adott besorolási kritériumok figyelembevételével csekély mértékű, vagy

3. a munkáltató vagy a külső képviselőre jogosult személy (a VStG 9. §-ának (1) bekezdése) vagy a felelős megbízott személy (a VStG 9. §-ának (2) vagy (3) bekezdése) bűnössége nem haladja meg az enyhe gondatlanságot,

el kell tekintenie a büntetés kiszabásától. El kell tekinteni a büntetés kiszabásától akkor is, ha a munkáltató a ténylegesen kifizetett és a munkavállalót az osztrák jogszabályok szerint megillető díjazás közötti különbözetet a körzeti közigazgatási hatóság felszólítása előtt igazolható módon megfizeti a munkavállaló részére, és az első mondat szerinti többi feltétel fennáll. Az (5) bekezdés szerinti szabálysértési eljárásban a VStG 45. §-a (1) bekezdésének 4. pontja és utolsó mondata nem alkalmazható. Amennyiben a munkáltató bizonyítja a körzeti közigazgatási hatóságnak, hogy a ténylegesen kifizetett és a munkavállalót az osztrák jogszabályok szerint megillető [eredeti 9. o.] díjazás közötti különbözetet

megfizette, ezt a büntetéskiszabás során enyhítő körülményként figyelembe kell venni.

(7) A szankciókiszabás elévülési ideje (a VStG 31. §-ának (1) bekezdése) a díjazás esedékességétől számított három év. Olyan alulfizetés esetében, amely folyamatosan több bérfizetési időszakot érint, a szankciókiszabásnak az első mondat szerinti elévülési ideje az alulfizetéssel érintett utolsó bérfizetési időszakra járó díjazás esedékességekor kezdődik. **A büntethetőség elévülési ideje (a VStG 31. §-ának (2) bekezdése) ezekben az esetekben öt év.** A rendkívüli díjazások tekintetében az első két mondat szerinti határidők az adott naptári év végével (az (5) bekezdés harmadik mondata) kezdődnek meg.

(7a) Abban az esetben, ha a munkáltató a törvény, rendelet vagy kollektív szerződés szerint az alulfizetéssel érintett időszakra járó díjazást az (5) bekezdés szerint utólag megfizeti, a VStG 31. §-ának (1) és (2) bekezdése szerinti határidők tartama egy év (a szankciókiszabás elévülési ideje) vagy három év (a büntethetőség elévülési ideje), amennyiben a (7) bekezdés alapján az elévülés korábbi időpontban nem következik be; a határidő az utólagos fizetéssel kezdődik meg.

(8) A fél jogállásával rendelkezik

1. az (1) bekezdés első mondata, a (2) és (4) bekezdés és a 7b. § (8) bekezdése szerinti szabálysértési eljárásban az adóhatóság, a 7e. §-sal összefüggésben értelmezett (5) bekezdés szerinti esetekben a Kompetenzzentrum LSDB,
2. a 7g. §-sal összefüggésben értelmezett (5) bekezdés szerinti szabálysértési eljárásban, valamint az (1) bekezdés második mondata és a (3) bekezdés szerinti esetekben az illetékes egészségbiztosítási szerv,
3. az (1), (2a), (4) és (5) bekezdés, valamint a 7h. §-sal összefüggésben értelmezett 7b. § (8) bekezdése szerinti szabálysértési eljárásban a Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (az építőipari munkások szabadság- és végkielégítési pénztára, Ausztria)

akkor is, ha a feljelentést nem az 1–3. pontban megjelölt intézmények teszik. Ezen intézmények keresetet indíthatnak a közigazgatási hatóság határozata ellen a közigazgatási bíróság előtt, és felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő a közigazgatási bíróság ítélete vagy végzése ellen a Verwaltungsgerichtshofnál (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria).

(9) Határokon átnyúló kiküldetés vagy munkavállalók határokon átnyúló rendelkezésre bocsátása esetén a közigazgatási szabálysértés a körzeti közigazgatási hatóság azon illetékességi területén elkövetettnek minősül, amelyen az Ausztriába kiküldött vagy rendelkezésre bocsátott munkavállalók munkahelye (munkavégzési helye), változó munkahely (munkavégzési hely) esetében az ellenőrzés helye található. **[eredeti 10. o.]**

(10) Annak megítélése szempontjából, hogy e szövetségi törvény értelmében fennáll-e munkaviszony, a valós gazdasági tartalmat kell figyelembe venni, és nem a tények külső megnyilvánulását.

III.

Az AVRAG 7i. §-a (7) bekezdésének uniós joggal való összhangját illetően fennálló kétségek arra indítják a Landesverwaltungsgericht Steiermarkot (stájerországi regionális közigazgatási bíróság), hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen az Európai Unió Bírósága elé.

[omissis] [az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére való jogosultsággal kapcsolatos fejtegetések]

Főszabály szerint a közigazgatási, illetve büntető intézkedések nem haladhatják meg az elérni kívánt célokhoz szükséges mértéket, és a szankciók nem lehetnek aránytalanok a jogsértés tárgyi súlyához képest oly módon, hogy azok akadályozzák a Szerződésben szentesített szabadságok gyakorlását. A kérdést előterjesztő bíróság feladata azonban, hogy a fenti megfontolásokra tekintettel vizsgálja az alkalmazandó nemzeti jogban előírt szankció arányosságát (a Bíróság Ntioni Anonymi Etaireia Emporias ítélete, C-430/05, ECLI:EU:C:2007:410, 54. pont).

A Bíróság megállapította továbbá, hogy az arányosság elve nemcsak a jogsértés tényállási elemeinek meghatározását és a bírságok mértékével kapcsolatos szabályok meghatározását illetően, hanem a bírság kiszabása során figyelembe vehető tényezők megítélése tekintetében is köti a tagállamokat (lásd: a Bíróság Euro-Team Kft. ítélete, C-497/15 és C-498/15, ECLI:EU:C:2017:229, 42. és 43. pont; a Bíróság EL-EM-2001 ítélete, C-501/14, ECLI:EU:C:2016:777, 41. pont). **[eredeti 11. o.]**

A Bíróság azt is kifejti az ítélkezési gyakorlatában, hogy a jogsértések visszaszorítására irányuló szankciók szigorúságának összhangban kell lennie a jogsértés súlyával, tényleges visszatartó erőt biztosítva (lásd: a Bíróság Asociația Accept ítélete, C-81/12, ECLI:EU:C:2013:275, 63. pont; a Bíróság Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélete, C-383/92, 42. pont). Egyúttal azonban tiszteletben kell tartani az arányosság általános elvét (lásd: a Bíróság Asociația Accept ítélete, C-81/12, ECLI:EU:C:2013:275, 63. pont; a Bíróság Lindqvist ítélete, C-101/01, ECLI:EU:C:2003:596, 87. és 88. pont; a Bíróság Ntioni Anonymi Etaireia Emporias ítélete, C-430/05, ECLI:EU:C:2007:410, 53. pont; a Bíróság Texdata Software ítélete, C-418/11, ECLI:EU:C:2013:588, 50. pont; a Bíróság LCL Le Crédit Lyonnais SA ítélete, C-565/12, ECLI:EU:C:2014:190, 45. pont).

A nemzeti rendelkezések előírják, hogy alulfizetés esetén a büntethetőség elévülési ideje öt év. Az alapügyben a büntetés helybenhagyása azt eredményezné, hogy a felperesnek a 103,80 eurós, illetve a 11,21%-os két alulfizetésért és a

77,65 eurós, illetve 9,07%-os két alulfizetésért 6600 euró pénzbírságot kellene fizetnie, amely alulfizetések már 2016-ban bekövetkeztek.

Kétségtelen, hogy a büntetések összege nem különösen nagy. Kérdésesnek tűnik, hogy csaknem öt év elteltével hogyan védekezzen a bíróság előtt a gondatlanságból elkövetett csekély súlyú jogsértés miatt eljárás alá vont személy.

Büntetőjogi vád esetében az észszerű határidő értelme végső soron többek között az, hogy az eljárás alá vont személy lehetőleg megfelelően védekezhessen. Ha bizonyítékok elvesznek, vagy tanúk már nem lelhetők fel, vagy azok hosszú idő után egyszerűen már nem emlékeznek, akkor az eljárás alá vont személy vagy a vádlott jelentős hátrányt szenved el, amelyet különösen az EJEE 6. cikkének és az Alapjogi Charta 47. cikke második bekezdésének rendelkezései hivatottak megakadályozni.

Mivel az osztrák jogalkotó a gondatlanságból elkövetett jogsértésért a szabálysértési jogban különösen hosszú, öt éves elévülési időt választott, a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint esetlegesen fennáll az elsődlegesen alkalmazandó uniós jog megsértése. [eredeti 12. o.]

IV.

[omissis] [az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére való jogosultság]

[omissis]